

initium salutis timor Domini, & plenitudo legis Caritatis. Quemadmodum ex notitia tui venit in te timor Dei, atque ex Dei notitia nascitur amor, sic e contrario de ignorantia tui, superbia, ac de Dei ignorantia venit desperatio. Sextus est timor filialis, quo quis timet offensam Dei, quia non vult separari a Deo. Perfectus hic timor in dilectione firmatus foras mittit timorem seruilem, & perfectam operatur iustitiam. Sed facile deuiat a iustitia, qui in causis non Deum, sed homines pertimescit. Hic timor peccandi facultatem auferre potest, volitatem auferre non potest. Solus est timor Dei & filialis, qui mētes corrigit, fugat crimina, innocentiam seruat, & perpetua tribuit felicitatem. Septimus est timor reuerentia, qui solus erit in patria, de quo in Psalmo canitur. Timor Domini sanctus permanet in seculum seculi. Reuerentia namque est reuerentia a considerata magnitudine Dei in propriam paruitatem. Quum enim superiorum spiritus essentiam Dei simplicissimam, omnipotentem, aeternam, nullius egentem, omnia replentem, scientem, continentem, & transcendentem conspiciunt, praeter admiratione ac veneratione tremunt, & adorant, quem tamen sine fine laudabilem & adorandum esse intelligunt. Hic est finis sine fine, & terminus quo gradatim ascendit timor Domini immaculatus, & sanctus, procedens a virtute dei tanquam truncus a radice. Nemo enim sane intelligentium ambigere debet, quin ex cognitione periculi generetur timor, & quod nihil timeret qui nihil possidet, aut sperat. Et quum constet, quod fides est de inuisibili, clare lucet, quod ex lumine fidei oritur timor. Quomodo non pauebit homo ex illustratione fidei edoctus, infra se esse puteum damnationis aeternae, & supra se claritatem vitae perpetuae, seque in medio constitutum, praecipue quum facilis sit descensus, ascensus autem plurimum difficilis. Merito namque qui addit scientiam fidei, addit timorem ne amitrat bonum promissum, aut incurrat in poenam propositam. Beatus igitur cui est donatum timere Deum, & in mandatis ipsius velle nimis, quia re vera potens in terra viuendum erit semel eius. Gloria quippe resurrectionis, immortalitatis & speciei decorabitur tabernaculum corporis eius, & diuitia pacis, exultationis, & aeternae felicitatis in domo conscientia ipsius erunt, sed & iustitia operum illius manebit in seculum seculi. Hunc Domini timorem fratres tenete, hunc si ad culmen virtutum anhelatis pertingere, sectamini. Quia in veritate comperi, nihil tam esse efficacem ad acquirendam virtutem, ad promerendam gratiam, retinendam, recuperandamque, & ad adipiscendam gloriam, qua si inueniamur coram Deo semper ambulare simpliciter, & non altum sapere, sed ipsum timere, qui regnat in caelis.

DE VIRTUTE FIDEI, QVAE

uisibilem vanitatem, ac inuisibilem homini efficaciter ostendit veritatem, atque de ipsius virtutis descriptionibus, quae virtuti hoc opusculo ligni vitae eiusdem ligni radicis esse etiam gerere comprobatur.

C A P. I.

Psal. 11.

Llumina oculos meos ne iniquum obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus, praualui aduersus eum. Hanc orationem protulit Propheta in persona om-

nium peregrinantium a Domino, & in hac religione vincti a mortis laborantium, poenitentium illuminari, ne cadant in peccata, & ab inimicis sublannentur. Nihil plane melius, nil breuius, quam lumen flagitare potuit, praefertim se in tenebris intelligens. Donec enim in corpore constituti sumus, plurimis tenebrarum vinculis irretimur, quibus verum aeternumque lumen ne videamus, impedimur. Quid namque peccatum dixerim, nisi tenebras, per quod intellectus noxiter obtunditur & obumbratur, ne veritatis lumen aspiciat. Quid carnem & corpus, nisi caliginem opacissimam nuncupauerim, in quo donec rationalis spiritus detinetur, retrahitur ab aspectu diuinae claritatis & gaudij, quantumcumque polleat sanctitate. Quidve hic mundus, & omnia quae in mundo sunt, appellari possunt rectius, quam tenebrae, quamquam enim aliter iudicentur ab ipsorum amatoribus, vera tamen tenebrae sunt, & palpabiles. Ostendunt enim se esse, quod non sunt, & falsis suis pollicitationibus insipientium deludunt animos. Trahunt illos post se funiculis vanae spei, & irrationabilis securitatis. Promittunt felicitatem, prolixam vitam, & in extremis misericordiam, quum haec nequam conferre queant. O illi hominum graues corde, vt quid tanta auiditate ambitis haec, tantaque sedulitate haec queritis. O prauaricatores, reuertimini ad cor, intelligite non intelligentes, quia omnes mundi promissiones seductoriae sunt, omnes blanditiae venena, cunctae delectationis pocula mortalia, viaeque illius sempiterna mors. Cui namque suo dilectiori dedit quod promissit, quem diu regnare permisit. Nonne vno eodemque tempore sublimauit, & deiecit. Vbi (togo) potentum gloria, vbi vanae superbiae, deauratae vestis, clientium numerositas, diuitiarum multitudo, & odoramentorum diuersa genera. Nunquid profuerunt haec amatoribus seculi, aut ab exitio eripere valuerunt. Transierunt cunctae, & alienis reliquerunt, quae cum magno labore congregauerunt. Dormierunt vtique somnum suum, & nihil inueniunt omnes vni diuitiarum in manibus suis. Quare haec non aduertitis, cur aliorum exemplo non erudimini, vt quid pereuntium casus non incutit vobis terrorem. An legem nouam serabit in vobis, & verax esse poterit, qui semper comprobatus est fallax. Respicite o insipientes, redite ad vos, recogitate de vobis, ne forte rapiamini, & non sit qui eripiat. Veniet, veniet extrema dies, quum non putatis. Veniet & horrenda mortis hora, in qua rugient circa vos aduersarii vestri maligni spiritus, qui nunc seducunt blandis promissionibus, vt miseram animam vestram auferant, & secum inextinguibili igne cruciandam demergant. Circumspectis, nec erit qui adiuuet, clamabitis, & nullus exaudiet. Fiet super vos caelum aereum, & super vos aperietur teter riuus chaos abyssi. Peribit tunc omnis spes, & quoniam exosam habuistis disciplinam, non poteritis liberari. Propterea nunc dum tempus est veniae o seculi amatores, apprehendite disciplinam, erudimini, qui habitatis orbem, respicite haec vna mundi huius, quae aut concupiscentia carnis aut oculorum, aut vitae ambitio est. Contemnite viabilia, quia laquei sunt pedibus peccatorum. Relinquire quae in mundo sunt, antequam ab ipsis deseramini. Toto desiderio ad inuisibilia animi subleuate. Vociferamini, & clamate

a 4 Orate